

XVIII-ы З'езд Усесаюзнай Комунистычнай Партыі (большэвікоў)

Спрэчкі па справах дакладах: ЦК ВКП(б)—т. СТАЛІНА, Цэнтральнай рэвізійнай камісіі—т. ВЛАДЗІМІРСКАГА, дэлегацыі ВКП(б) у ВККІ—т. МАНУІЛЬСКАГА

Прамова т. ПАНАМАРЭНКА П. К.

(БЕЛАРУСКАЯ ССР)

Таварышы, за пяць год, якія прайшлі ад XVII з'езда партыі, вырашаны сусветна-гістарычныя задачы: пераўтворана эканоміка, культура, быт працоўных нашай краіны. Савецкі Саюз з аграрнай краіны ператварыўся ў краіну індустрыяльную; сацыялістычная сістэма з'яўляецца адзінай сістэмай прамысловасці СССР; ліквідавана не толькі эксплуатацыя, але і прычыны, якія параджаюць эксплуатацыю.

Вырашана труднейшая задача нашай рэвалюцыі — перавод дробнай, распыленай сялянскай гаспадаркі на рэальны калгаснай сацыялістычнай гаспадаркі, перамога якой характарызуецца як найглыбейшы рэвалюцыйны пераварот, скачок з аднаго якаснага стану грамадства ў новы стан, пераварот, роўназначны па сваіх выніках рэвалюцыйнаму перавароту ў кастрычніку 1917 года.

Калгасы канчаткова замацаваны і ўпрочаны, а сацыялістычная сістэма гаспадаркі з'яўляецца цяпер адзінай формай нашага земляробства.

Савецкі Саюз ператворан у магутную ўзброеную дзяржаву, краіну буйнейшай ваеннай магутнасці, краіну, здольную не толькі ахоўваць свяшчэнную недатыкальнасць сваіх рубяжоў, але і здольную разграміць да канца любога агрэсара.

Такім чынам, закончаны бліскучы этап сацыялістычнай рэвалюцыі ў СССР, завершана цэлая эпоха будаўнічай творчай работы. «...СССР уступіў у трэцім пяцігоддзі ў новую паласу развіцця, у паласу завяршэння будаўніцтва бяснласавага сацыялістычнага грамадства і паступовага пераходу ад сацыялізма да камунізма...»

Перамогі гэтыя дасягнуты таму, што нашу партыю, наш народ ад перамогі да перамогі вёў і вядзе ўперад геніяльнейшы правадчы і арганізатар, вялікі выхавальнік і друг — таварыш Сталін! (Аплады-

спехаў у справе асваення балотных земляў і атрымання на іх высокіх ураджайў. На асвоеных балотах калгасамі і даследчымі станцыямі дасягнут ураджай азімага жыта да 36 цэнтнераў з га, ячменю—да 48 цэнтнераў, аўса—да 41 цэнтнера, канпель—да 14,5 цэнтнера і капусты — да 415 цэнтнераў з га.

Такім чынам, са свайго роду немінуцага зла балотныя землі зараз ператвараюцца ў буйнейшы фактар павышэння ўраджайнасці, а ў Беларусі—ж з 12.700 тыс.



га агульнай тэрыторыі 3 мільёны га, або 24 процанты, займаюць балоты.

У калгасах Беларусі ў перыяд другой пяцігодкі прывіўся і дае высокі ўраджай ваучуканос коў-сагыз. Так, напрыклад, пры сярэднім па СССР ураджай каля двух цэнтнераў з га, у Беларусі сярэдні ўраджай — да 4 цэнтнераў з га, г. зн. у два разы большы, прычым на мінеральных глебах ураджай 0,9, на торфяніках — 11 цэнтнераў з га, на балотнай глебе—да 30 цэнтнераў з га паветрана-сухіх карэнняў коў-сагыз.

Гэта адкрывае выключныя перспектывы

рода, агуравалі яго вакол партыі, Цэнтральнага Камітэта, таварыша Сталіна, выхавалі ў ім беззаветную любоў да радзімы, да партыі і яе правадчыра.

Найарчэйшым сведчаннем гэтых поспехаў з'яўляецца перамога магутнага блока камуністаў і беспартыйных на выбарах у Вярхоўны Совет СССР і Вярхоўны Совет Беларускай ССР.

Паказальнікам надзвычайна ўзросшай любові да партыі Леніна—Сталіна з'яўляецца імкненне лепшых людзей не толькі палітычна, але і арганізацыйна звязаць сябе з партыяй, г. зн. уступіць у партыю Леніна—Сталіна. За 1938 год і два месяцы 1939 года ўмоў прынята каля дзяткі ў партыю 8.700 чалавек, тады як за ўвесь 1937 год было прынята ўсяго 212 чалавек. У ліку прынятых 1.261 старшыня калгасаў, брыгадзіраў, завіцьяў каў ферм, стахануцаў-калгаснікаў. Ін. пярвічных партарганізацыйна абрас за гэты час на 329. Усе гэтыя сведчаны таксама аб тым, што значна палепшылася палітычная работа сярод мас, палепшылася арганізацыйная работа партарганізацый.

Ясна, што гэтыя поспехі не прайшлі самі па сабе, яны былі забяспечаны тым, што Ленінска-Сталінскі Цэнтральны Камітэт неспрымальна паслядоўна, да канца амалаў і накіроўваў партыю на барацьбу з усімі антыленінскімі тэорыямі, з усімі ворагамі партыі і народа і даваў партыі геніяльнейшыя ўзоры тактыкі і стратэгіі на кожным этапе барацьбы за сацыялізм.

Вырашэнне ўсіх гэтых труднейшых і складанейшых задач аказалася на-плячу толькі партыі Леніна—Сталіна, партыі рэвалюцыйнай, перадавой, узброенай навуковай тэорыяй марксізма-ленінізма, партыі, якая ведае законы грамадскага развіцця, ведае не толькі, як развіваюцца падзеі ў сучасны момант, але і як яны будуць развівацца ў будучым, партыі, якую кіруе Ленінска-Сталінскі Цэнтральны Камітэт, якую кіруе таварыш Сталін. (Апладысменты).

Побач з поспехамі ў нас ёсць многа і недахопаў. Указанні, зробленыя ў дакладзе таварышам Сталінным аб недахопах у рабоце, цалкам адносяцца і да Беларусі. Некаторыя з гэтых недахопаў аб'яняюцца недаацэнкай варожых сіл, недаацэнкай моўнасці і зваротлівасці замежных разведак, аб'яняюцца тым, што пасля разгрому партыяй асноўных варожых гнёз у некаторых кіруючых партыйных і савецкіх работнікаў Беларусі стала паглядзіцца шкодна самазаспакоенасць. Гэтыя работнікі разважалі так: ворагаў разграмілі моцна, зараз застаецца толькі выпраўляць вынікі іх шкоднай работы.

Больш таго, раней хадзілі вельмі шkodныя тэорыі аб тым, што ў Беларусі вялікіх ураджаў дасягнуць нялёгка або амаль немагчыма, у Беларусі земля не такія, як на Украіне. А на практыцы не заўважалі таго, што многія калгасы рэспублікі, узяўшыся за справу па-большавіцку, дабіліся велізарнейшых поспехаў і атрымалі ўраджай не толькі не меншы, чым на Украіне, а ў радзе выпадкаў значна большы. Возьмем для прыкладу Тураўскі пагранічны раён. У гэтым раёне ўсе калгасы падалі заявы аб удзеле ва Усесаюзнай Сельскагаспадарчай Выстаўцы. Палавіна калгасаў ужо залічана ў кандыдаты. А раён гэты нічым не адрозніваецца ад іншых раёнаў рэспублікі і змяля там такая-ж, як у іншых раёнах. Справа ўся ў тым, што Тураўскі райком партыі і партыйныя арганізацыі раёна па-большавіцку ўзяліся за павышэнне ўраджаёў, за дзейнае ўмацаванне калгасаў і дабіліся выдатных рэзультатаў.

Большавіцы Беларусі зробіць усё, што ад іх залежыць, каб у трэцім пяцігоддзі ўраджаі ў Беларусі і ўзровень аплаты калгаснага працэнта павысіць не менш чым у два разы.

Таварыш Сталін у сваім дакладзе даў найглыбейшы аналіз міжнароднага становішча і вызначыў задачы нашай краіны ў галіне знешняй палітыкі.

Гэтыя словы прагучалі на ўвесь свет, як сведчанне нашай нязменнай мірнай палітыкі і разам з тым несакурушальнай ваеннай магутнасці, гатоўнасці адказаць на ўдар двайным ударам. Мы вельмі добра разумеем, што ў генеральных штабах не адной, а, відаць, многіх капіталістычных краін, і асабліва фашысцкіх краін, складаюцца, выношваюцца планы ваеннага нападу на Савецкі Саюз. Мы разумеем, што міжнародная дыпламатыя працуе «не пакладаючы рук», каб стварыць «спрыяльную» міжнародную абстаноўку для рэалізацыі некаторых з гэтых планаў.

У Савецкай Беларусі ёсць заходні сусед. Гэты сусед зарэкамендаваў сябе вядомай блізкасцю і сімпатыямі да так званай асі Берлін—Рым. Хоць ад гэтай асі, як сведчаць факты, нашаму суседу нічога добрага чакаць не прыходзіцца, усё-ж ён да ёй хіліцца. Кіраўнікі гэтай суседняй дзяржавы ідуць на паводу ў гэтай асі, звязваюць з ёю сваю палітыку. Выцякае гэта, відавч, з таго, што суседу менш страшна паступіцца нацыянальнымі прынцыпамі, чым згань класавыя пазіцыі.

Сусед гэты залапіўся марамі аб некаторых землях, якія ляжаць недалёка ад яго. Ды як не марыць, калі такіх польскіх магнаты, як граф Радзівіл, князь Патоцкі і княгіня Гогенлоэ ў староў Беларусі ўладалі амаль двума з палавінай